

אמר ליה אביו לרבה: ולמר נמו, שאתה סובר כי אין סכך פסול עד שיהיה בו שיעור הראוי, מדוע לא מצטרף האויר להשלים אותו שיעור החסר בסכך הפסול?

הרי נהי [אף] דלא שוי שיעורייהו [אין שיעורם של סכך פסול ואויר שווה] לפוסלה בסוכה גדולה יותר משיעור שבעה טפחים, שסכך פסול שיעורו ארבע אמות, ואילו אויר שיעורו שלושה טפחים, ואין הם מצטרפים יחד להשלים שיעור אחד,

מכל מקום, בסוכה קטנה, שאינה רחבה אלא שבעה טפחים, מי לא שוי שיעורייהו?!

הרי ודאי, בסוכה זו אם נחסר משיעורה שלושה טפחים, ויצא מתורת "לבוד", בין אם היה זה על ידי אויר, ובין אם היה זה על ידי סכך פסול, הרי היא פסולה, לפי שאין בה שיעור הכשר סוכה המסוכך בסכך כשר. וכיון שלענין סוכה קטנה שיעורם שווה, אפשר אף בסוכה גדולה⁽³²³⁾ לצרף את האויר להשלים את השיעור החסר לסכך פסול כדי לפוסלה?!

אמר ליה רבה לאביו: התם, בסוכה קטנה,

שאף סכך פסול פוסל בשלושה טפחים, לאו משום דשוו שיעורייהו להרדי הוא. אין זה משום ששוים הם בשיעורם, עד שתאמר כי בסוכה קטנה שיעור סכך פסול ואויר אחד הוא.

אלא, הטעם שאף סכך פסול פוסל בסוכה קטנה בשלושה טפחים — משום דליתיה לשיעורא דהכשר סוכה המסוכך בסכך כשר, הוא.

ומקשה הגמרא: וכי כל היכא דלא שוי שיעורייהו של שני דברים להרדי הם לא מצטרפי?

א. "מדרס הזב" טמא, ונעשה אב הטומאה. שנאמר [ויקרא טו ד] "וכל משכב אשר ישכב עליו הזב, יטמא".

ב. אין הזב מטמא משכבו או מושבו אלא אם כן היו מיוחדים לכך, והיו ראויים לשמש כמשכב או מושב. השיעור שיהיו ראויים לכך, יתבאר במשנה להלן.

והתנן [כלים כז ב]: הבגד שייחדו למשכב הזב, שיעורו לענין קבלת טומאת מדרס הוא

323. כן היא המשמעות הפשוטה בדברי רש"י. והקשה הריטב"א: היאך פשיטא לגמרא שאם שווים הם בשיעורם בסוכה קטנה יצטרפו אפילו בסוכה גדולה, הרי בסוכה גדולה אינם שווים בשיעורם?! ואם בא לומר שיצטרפו לכל הפחות בסוכה קטנה, מה הקשה המקשן בגמרא, הרי אפשר שאף רבה מודה שמצטרפים הם להשלים את השיעור בסוכה קטנה, ואמר את דבריו רק לגבי סוכה גדולה?!

ומבאר הריטב"א לפי דרכו לעיל [שלדעת רבה, אף אם אינם שווים בשיעורם, אם שווים

פסול פוסל בארבעה טפחים ואויר בשלושה. ולכאורה היה נראה שהנפקא מינה בין הטעמים היא, האם צריך שיהיה הסכך הפסול נתון לכל אורכה של הסוכה. דאם הטעם הוא משום "הפלגה" צריך שיחצה הסכך הפסול את הסוכה כולה, אבל אם הטעם הוא משום שארבע אמות מקום חשוב הוא לעצמו, אפשר שתפסל כל הסוכה אף אם היתה רחבה הרבה, ואין הסכך הפסול מהלך על פני כולה.

אכן לא מצאנו למי שיחלק בזה, ואף מלשון הסוגיא אין נראה שנחלקו גם בזה.